

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 54.579 van 13 juli 1995
in de zaak A. 62.558/X-4953.**

In zake : Colette VAN HOORNEWEDER,
wonende te VLISSEGEM,
Molendreef 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Colette
VANHOORNEWEDER op 1 maart 1995 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1. het niet-aanduiden en het niet aanvaarden van
de verzoekster om een vorming van kandidaat
aanvullingsofficier te volgen (sessie 1993);
2. de aanduiding en aanvaarding van JOURET, Axel
als kandidaat aanvullingsofficier (sessie
1993).
3. de beslissing tot deliberatie van de kandi-
daten JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en
VAN ACKEN voor de grondige kennis van de
Nederlandse taal (sessie 1993)";

Gezien het verzoekschrift dat Colette
VANHOORNEWEDER op 1 maart 1995 heeft ingediend om,
eensdeels, als voorlopige maatregel te horen bevelen :

- "1. Verbieden dat Axel, JOURET op generlei wijze
aan de heden door hem gevorderde officiers-
vorming blijft deelnemen
2. Verbieden dat Axel, JOURET aangesteld en
benoemd wordt in de graad van Vaandrig ter
zee Tweede klasse (2VZ)"

en om, anderdeels, te vorderen dat de Raad van State
"het respect van deze voorlopige maatregel tevens

concretiseert door een dwangsom op te leggen zowel aan verwerende partij als aan tussenkomende partij. Voor de concrete modaliteiten met name omvang, tijd, enz. ... schikt verzoekster zich naar de wijsheid van Uw Raad";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 mei 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, en van Kapitein-commandant militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 3 november 1976 neemt verzoekster dienst als gewoon vrijwilliger bij de zeemacht voor de duur van twee jaar.

Op 1 september 1978 neemt verzoekster dienst voor onbepaalde duur met het oog op de vormingsperiode als kandidaat beroepsonderofficier bij de zeemacht.

Op 22 december 1978 wordt zij aangesteld in de graad van eerste matroos. Op 20 juli 1979 wordt zij aangesteld als tweede meester.

Op 26 juni 1981 wordt zij opgenomen in het kader der beroepsonderofficieren en benoemd tot tweede meester met anciënniteit op 20 juli 1979.

Op 26 september 1984 en 26 september 1989 wordt verzoekster respectievelijk benoemd tot meester en eerste meester.

1.2. In 1991 stelt verzoekster voor de eerste maal haar kandidatuur om deel te nemen aan vergelijkende examens met het oog op haar overgang van het kader der beroepsonderofficieren (B00) naar het kader der aanvullingsofficieren (G0). Zij wordt door het selectiecomité niet batig gerangschikt.

1.3. In de bijlage C van de instructie JSP-A WERV Nr 137 van 5 maart 1993 van de Divisie Personeel van de Generale Staf van de Krijgsmacht worden de overgangen van de beroepsonderofficieren naar de aanvullingsofficieren geregeld. Voor het korps van de "technici" van de zeemacht wordt één plaats opengesteld voor de kandidaten die voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal.

1.4. Op 26 maart 1993 vraagt verzoekster om deel te nemen aan de wedstrijd van 1993 met het oog op haar overgang naar de aanvullingsofficieren. Zij stelt zich kandidaat in het korps "techniek".

Haar eenheidscommandant adviseert haar aanvraag "gunstig" met de vermelding "Gezien zijn wijze van dienen is deze B00 geschikt om dienst te doen als GO - zeer goed". Fregatkapitein LITIERE (COMCENREP) geeft hetzelfde "gunstig" advies .

1.5. In artikel 5 juncto artikel 6, 2., c), van het koninklijk besluit van 29 maart 1993 wordt het maximum aantal beroepsonderofficieren die kunnen worden opgenomen als aanvullingsofficier, voor het vergelijkend examen van het jaar 1993, in het korps van de officieren technici van de zeemacht, voor de kandidaten die voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, bepaald op één. In de aanhef van dit koninklijk besluit wordt, onder meer, verwezen naar artikel 40ter van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst. Het koninklijk besluit van 29 maart 1993 wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 april 1994.

1.6. Op 15 oktober 1993 maakt het selectiecomité de volgende klasseringstabel op voor de overgang van beroepsonderofficier naar aanvullingsofficier. Voor het opmaken van deze rangschikking houdt het comité rekening met de criteria bedoeld in artikel 91, § 2, tot en met § 7, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst :

KANDIDATEN	Eerste taal /30	ANCIËNNITEIT Datum /10	WAARDE /60	TOTAAL /100	KL
JOURET, A.	14,25	010682 4	50,25	68,5	2
HOLLEVOET, K.	18,50	280278 10	35,41	63,91	6
MERVEILLE, P.	14,50	210779 10	40,83	65,33	5
DEBRUYKER, J.	18, --	020281 6	46	70	1
VANDECASTEELE, S.	11,25	270381 6	48,3	65,55	3
VAN HOORNEWEDER, C.	15, --	200779 10	40,5	65,5	4
VAN ACKEN, P.	12,75	010975 10	40,76	63,51	7

1.7. Op 18 oktober 1993 zendt de Staf van de Zeemacht de klasseringstabel aan de Generale Staf, Divisie Personeel. J. DEBRUYCKER wordt als enige vermeld op de "lijst van de kandidaten voorgesteld voor overgang B00-G0".

1.8. Op 26 oktober 1993 wordt op de aanvraag van verzoekster door een officier van de Divisie Personeel (JSP - A/C) de "beslissing" genoteerd "niet batig gerangschikt". Op 13 december 1993 ondertekent verzoekster deze beslissing voor kennisneming.

1.9. Op 13 december 1993 vordert S. VANDECASTEELE, beroepsonderofficier bij de zeemacht, de nietigverklaring van "het resultaat van het Selectiecomité van de Zeemacht dd 15 oktober 1993, haar bekend op 15 oktober 1993 waarbij verzoekster niet als eerste werd geselecteerd voor de overgang in "Sociale promotie" van de categorie der beroepsonderofficieren naar de categorie der aanvullingsofficieren en de impliciete weigering haar tot de vorming van aanvullingsofficier 1993 toe te laten". Zij vordert tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 15 oktober 1993 (A. 55.116/X-2556).

In haar "nota met opmerkingen", ingediend op 11 januari 1994, stelt de verwerende partij vast dat de overheid zich vergist heeft bij de berekening van de punten voor de factor "dienstanciënniteit" van de kandidaat J. DEBRUYKER.

1.10. Met een nota van 13 januari 1994 meldt de Dienst Geschillen Raad van State van de Divisie Personeel van de Generale Staf (JSP-S/J) aan de Staf van de Zeemacht (ZS1) dat eerste meester S. VANDECASTEELE het resultaat van het selectiecomité 1993, overgang B00-G0, aanvecht.

1.11. Op 18 februari 1994 vraagt verzoekster om deel te nemen aan de wedstrijd van 1994 met het oog op haar overgang naar de aanvullingsofficieren. Zij stelt zich kandidaat in het korps van de "diensten" van de Zeemacht.

1.12. Op 28 februari 1994 vraagt A. JOURET te mogen tussenkomen in het administratief kort geding (A. 55.116/X-2556).

1.13. Op 10 maart 1994 richt de Staf van de Zeemacht de volgende nota aan de Divisie Personeel :

"ONDERWERP : Sociale Promotie 93-94 B00-G0.

1. Uit een bijkomend onderzoek is gebleken dat mijn diensten een administratieve fout begaan hebben bij het berekenen van de punten zodat 1MC DEBRUYKER (N10402) ten onrechte als eerste gerangschikt werd.
2. Bij het aanhangig maken bij de Raad van State van dit dossier is er tevens gebleken dat de jury van het taalexamen een aantal kandidaten na deliberatie geslaagd verklaard heeft zonder dat de punten werden aangepast.
3. Indien de Raad van State deze deliberatie van de KMS aanvaardt dan zou uit reden van billijkheid zowel tegenover 1MC DEBRUYKER die per vergissing als batig gerangschikt werd geplaatst en de vorming reeds heeft aangevat als tegenover 1MR JOURET die batig had moeten gerangschikt zijn een tweede plaats moeten

- geopend worden. Tevens zou dan moeten voorzien worden dat 1MR JOURET (N10549) in DEC 94 wordt benoemd, eventueel met terugwerkende kracht zodat hij op geen enkele manier schade ondervindt van deze administratieve vergissing.
4. Mag ik u vragen dit voorstel ter goedkeuring aan de heer Minister van Landsverdediging te willen voorleggen."

1.14 Bij arrest nr. 46.722, van 29 maart 1994, verwerpt de Raad van State het verzoek tot tussenkomst in het administratief kort geding van A. JOURET (artikel 1), de vordering tot schorsing (artikel 2) en de vordering tot het opleggen van een dwangsom (artikel 3) in de zaak A. 55.116/X-2556.

1.15. Met een nota van 29 maart 1994 vraagt de Sectie Administratie van de Divisie Personeel van de Generale Staf (JSP-A/C) het advies van de "Dienst Geschillen Raad van State" (JSP-S/J) met betrekking tot het door de Staf van de Zeemacht op 10 maart 1994 geformuleerde voorstel.

1.16. Op 5 mei 1994 geeft de "Dienst Geschillen Raad van State" (JSP-S/J) het volgend advies :

"ONDERWERP: Sociale promotie B00-G0 93-94/ZM

Ref: 1. JSP-S/J 1425.9-00391 van 13 Jan 94
2. ZS1 051217 van 10 Mar 94
3. JSP-A/C 15589 van 29 Mar 94

1. Uit de analyse van een zaak die aanhangig werd gemaakt bij de Raad van State (Ref 1), bleek dat het selectiecomité van de Zeemacht een fout gemaakt had bij het toekennen van de enige opengestelde plaats aan 1MR DEBRUYCKER. Het was eigenlijk 1MR JOURET die batig gerangschikt had dienen te worden.

Met Ref 3 vroeg JSP-A/C het advies van JSP-S/J m.b.t. de voorstellen van ZS1 geformuleerd met Ref 2.

2. In de rand van deze zaak kan opgemerkt worden dat de jury van het taalexamen een aantal kandidaten, waaronder 1MR JOURET, had gedelibereerd met behoud van de punten. Deze beslissing die door het selectiecomité werd

overgenomen is definitief (en kan dus niet meer worden ingetrokken).

3. Ook de beslissing om 1MR DEBRUYCKER te weerhouden is ondertussen definitief geworden.
4. Hetzelfde geldt ten aanzien van de beslissing om 1MR JOURET niet te weerhouden. Hij heeft deze akte immers niet aangevallen voor de Raad van State binnen de 60 dagen na kennisneming ervan.

De overheid is dus niet verplicht om een bijkomende plaats te openen voor 1MR JOURET en om hem te aanvaarden als KGO.

Gezien de klaarblijkelijke fout van het selectiecomité is het echter opportuun dat het onrecht hersteld wordt ten aanzien van JOURET.

5. Bovendien lijkt het ons billijk om 1MR JOURET met terugwerkende kracht te benoemen nadat hij met succes de vormingscyclus KGO en de proeftijd in de eenheid heeft gevolgd (A16-B1-Art 45, § 2, 4°)".

1.17. Op 28 juni 1994 vraagt de Divisie Personeel van de Generale Staf aan de Minister van Landsverdediging zijn akkoord te betuigen met het volgende voorstel :

"OBJET : Promotion sociale de sous-officier de carrière vers officier de complément 1993
Demande d'ouverture d'une place supplémentaire

Ref : 1. Loi du 13 Jul 76
2. AR 28410 du 29 Mar 93

1. (...)

2. ANALYSE SUCCINCTE

- a. L'Art 40ter de la loi citée en Ref 1 stipule que les places pour le passage en objet sont fixées par Force et par groupe d'emploi par Monsieur le Ministre.
- b. Pour le concours 1993, une place a été attribuée a la Force Navale (Ref 2).
- c. Suite à une erreur dans l'établissement du classement, le comité de sélection a attribué la seule place ouverte au candidat qui aurait dû être classé en deuxième position.
Cette décision est devenue entre-temps définitive sur le plan légal.
- d. Dans un souci d'équité vis-à-vis du candidat qui aurait dû être classé premier, il est proposé à Monsieur le Ministre d'ouvrir une place supplémentaire dans le groupe d'emploi technique pour le passage en objet.

3. ACTION MDN REQUISE
Approbation de la demande".

De Minister van Landsverdediging ondertekent in rand van deze nota voor akkoord met het onder punt 2.d. gedane voorstel.

1.18. Met een brief van 12 juli 1994 komt een vakorganisatie bij de Minister van Landsverdediging tussen met het oog op het met terugwerkende kracht openstellen van een bijkomende plaats ten einde A. JOURET zo spoedig mogelijk tot de aanvullende vorming van aanvullingsofficier toe te laten.

1.19. Met een nota van 24 augustus 1994 zendt de Divisie Personeel aan de Minister van Landsverdediging een ontwerp van koninklijk besluit waarmee het voorstel tot opening van een bijkomende plaats voor de overgang 1993 B00-G0 in de Zeemacht wordt uitgevoerd.

1.20. Bij koninklijk besluit van 26 september 1994 worden de artikelen 5 en 6, 2°, van het koninklijk besluit van 29 maart 1993 gewijzigd in die zin dat, wat betreft de kandidaten van de zeemacht die voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, in het korps van de officieren "technici", twee plaatsen geopend worden.

1.21. Met een brief van 17 oktober 1994 antwoordt de Minister van Landsverdediging op de brief van de vakorganisatie van 12 juli 1994 dat een bijkomende plaats werd opengesteld voor de overgang 1993 van beroepsonderofficier naar aanvullingsofficier bij de Zeemacht en dat deze aan A. JOURET werd toegestaan, die de cursus heeft aangevat op 1 september 1994.

1.22. Op 26 oktober 1994 ondertekent verzoekster op het model B waarmee zij haar kandidatuur heeft

ingediend voor de wedstrijd in 1994 de mededeling "niet batig gerangschikt, Ref. NAVCENPERS 8210 van 28 Sep 94" voor kennisneming.

1.23. Op 8 november 1994 wordt het koninklijk besluit van 26 september 1994 bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

1.24. Op 14 november 1994 vraagt verzoekster aan de Divisie Personeel (JSP-A/C) om aangeduid te worden als kandidaat-aanvullingsofficier (G0), sessie 1993.
Zij stelt onder meer :

"II. Feiten in verband met de aanvraag :

1. De openstelling der plaatsen werd geregeld via het KB van 29 maart '93 waarin er één plaats ZM opengesteld werd voor de kandidaat die voldaan had aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, op basis van artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 (taalwetgeving, A16-L1).
2. Op 15 oktober 1993 greep het selectiecomité plaats dat DEBRUYCKER Jan, op basis van de uitslag van het selectiecomité, batig rangschikte (zie bijlage B2 : bijlage aan het PV selectiecomité van 1993).
3. Het valt op te merken dat er wettelijk slechts drie (3) kandidaten voor het selectiecomité mochten verschijnen : te weten DEBRUYCKER, HOLLEVOET en VANHOORNEWEDER. Zij waren de kandidaten die voldeden aan de wet hier hoger vermeld, namelijk die van 30 juni 1938, art 2, taalwetgeving.
Het aanbrengen van vier andere kandidaten kan als machtsovertreding beschouwd worden. De wet van 30 juli 1938 inzonderheid het artikel 2, voorziet geen deliberatie zoals ze werd uitgevoerd door de Koninklijke Militaire School (KMS) waardoor er vier extra kandidaten voor het selectiecomité verschenen.
4. Met het KB van 26 Sep 94 - BS van 08/11/94 - werd een bijkomende plaats opengesteld voor de sessie '93 overgang B00->G0 en dit voor de kandidaten die voldaan hebben aan de grondige kennis van het Nederlands, zoals bepaald in de wet van 30 juli 38 inzonderheid artikel 2. (Bijlage B1)
5. Uit hetgene vooraf gaat en rekening houdende met de rangschikking van het selectiecomité vraag ik dan om zo snel mogelijk mijn rechts-

positie te regulariseren en om mij met terugwerkende kracht batig te rangschikken als kandidaat GO sessie 1993.

III. Over noodzaak van een snelle beslissing betreffende deze aanvraag :

1. De kandidaat DEBRUYCKER werd in november '93 in cursus geplaatst. De vorming bepaald zoals in de wet van 27 Dec 1961 artikel 40 quater duurt ten hoogste één jaar. Dit wil zeggen dat de geselecteerde kandidaat van de sessie 1993 bijna zijn vorming volbracht heeft en gezien de bijgekomen plaats, na de 'normale' termijn opengesteld wordt, dringt de tijd. Zowel de krijgsmacht als de verzoekster hebben er baat mee om deze aanvraag ten spoedigste te behandelen en dit los van de vigerende termijnen die in de administratie voor een 'model B' van toepassing zijn.

IV. Over de motivatie van een door de overheid getroffen beslissing :

1. De wet op de uitdrukkelijke motivering van een bestuurshandeling - 29 Jul 91 in werking op 01 Jan 93 - BS 12/09/91 voorziet in zijn artikel 2 dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden. Binnen de Krijgsmacht werd dit principe via de nota JSP-S 08391 van 26 Aug '94 expliciet onderschreven.
Ik vraag dan ook beleefd bij een eventuele niet-batige rangschikking de elementen zoals vervat in de nota en wet in referte te vermelden. Dit om mij toe te laten de elementen te verzamelen waarbij een eventuele rechtsprocedure in overweging kan genomen worden.

V. Over een zo mogelijk ernstig nadeel dat niet te herstellen is :

1. Het weze opgemerkt dat het niet aanduiden van een kandidaat die voldaan heeft aan het examen grondige taal voor deze bijkomende plaats, op ondubbelzinnige wijze het statuut van deze persoon regelt. Deze beslissing is van individuele aard, is onherroepelijk en kan door de betrokken partij als een ernstig niet te herstellen nadeel aangevoerd worden".

1.25. Op 16 november 1994 adviseert het diensthoofd van verzoekster "gunstig". Dezelfde dag adviseert NAVCENPERS de aanvraag "gunstig - voor onderzoek".

1.26. Op 7 december 1994 brengt de Staf van de Zeemacht (ZS1) het volgende "ongunstig" advies uit :

- "1. Verzoekster betwist, ten onrechte, de wettelijkheid van 4 kandidaten voorgedragen op het selectiecomité.
2. Het feit dat de 4 kandidaten voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, op basis van artikel 2 van de wet van 30 juli 1938, blijkt uit het attest afgeleverd aan de betrokken kandidaten door het Secretariaat van de Toelatingwedstrijd van de KMS dat stelt dat de kandidaten geslaagd zijn.
3. Het selectiecomité is niet bevoegd zich in de plaats te stellen van de beoordelaar examinatoren, noch van de permanent inspecteur van de taalexamens, noch van de Commissie voor Taalininspectie bij het Leger.
4. Het aanbrengen van '4 andere kandidaten voor het selectiecomité', waarvan sprake in bijlage A, II para 3 van het model B, kan dus niet als machtsoverschrijding beschouwd worden gezien uit de afgeleverde attesten blijkt dat deze kandidaten geslaagd zijn voor het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal".

1.27. Op 8 december 1994 ondertekent verzoekster voor kennisneming van het "ongunstig" advies en dient zij het volgende verweerschrift in :

- "1. Met Bijlage B aan model B in referte motiveert ZS1 zijn ongunstig advies.
2. Over de bevoegdheden inzake de Commissie voor Taalininspectie.
Het statuut van de commissie voor taalinspectie wordt geregeld door de taalwet van 38 inzonderheid artikel 31 bis. Haar bevoegdheid bestaat erin KLACHTEN te onderzoeken en niet alsdusdanig als controlerend orgaan bij de taalproeven op te treden.
3. Elementen betreffende het afgeleverd attest van de KMS.
De attesten waarvan sprake in punt 2 van de Bijlage B, bevatten enkel de vermelding dat de kandidaat voldaan heeft aan de grondige kennis, zonder vermelding van het aantal behaalde punten. Tevens werden de kandidaten op het moment van aflevering van het attest, niet in het bezit gesteld van een puntenlijst, waarmee zij eventuele afwijkingen op de taalwetgeving konden vaststellen en gebeurlijk hun rechtsmiddelen laten gelden.
Het is ongetwijfeld de morele verantwoordelijkheid van het selectiecomité om erover te waken dat de wettelijke onderrichtingen gerespecteerd worden : iedereen wordt geacht de wet te

kennen. Verscheidene commissieleden oefenden bovendien een functie uit in het domein van het personeel, wat verontonderstelt dat zij op de hoogte zijn van de wettelijke beschikkingen. Niets belette bovendien het comité om beroep te doen op de bevoegde instanties. Bovendien zijn er 6 officieren van de ZM lid van de Permanente Commissie der Taaljury's.

4. In bijlage het bewuste attest dat mij afgeleverd werd.
5. OPMERKING : ik vestig er overigens de aandacht op dat deze aanvraag geldt als een aanmaning in de zin van artikel 14 en 14 bis van de gecoördineerde wetten van op de Raad van State".

1.28. Op 17 januari 1995 weigert luitenant-kolonel MAB JADOT van de Divisie Personeel van de Generale Staf (JSP-A/C) de aanvraag van verzoekster als volgt :

"Ref : 1. KB van 29 Mar 93, Art 6, 2° (B.S. van 17.04.93)
2. KB van 26 Sep 94, Art 2 (B.S. van 08.11.94)
3. KB van 25 Okt 63, Art 91, § 2 t.e.m. § 7 (Reg A16-D3)

1. Een bijkomende plaats werd geopend en werd toegewezen aan 1MR JOURET omdat deze daadwerkelijk benadeeld werd door een administratieve fout (anciënniteit 4 punten op 10 in plaats van 6 punten op 10). Betrokkene had, in feite als eerste moeten geklasseerd worden door het selectiecomité.
2. De kandidaten JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN werden onweerlegbaar gedelibereerd door de jury van het taalexamen en mochten bijgevolg gerangschikt worden.
3. Rekening houdende met de deugdelijke deliberatie en ongeacht de rechtzetting van de administratieve fout waarvan sprake hierboven blijven de twee eerste geklasseerden steeds 1MR JOURET en 1MR DE BRUYKER. De opengestelde plaatsen werden bijgevolg rechtmatig toegewezen aan deze onderofficieren.
4. U komt dus niet in aanmerking om één van deze plaatsen in te nemen.
5. Een beroep tot schorsing en vernietiging van deze beslissing kan ingediend worden bij de Raad van State binnen de 60 dagen na kennisname ervan".

1.29. Op 23 januari 1995 dient verzoekster een verzoekschrift tot nietigverklaring, een verzoekschrift

tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom in, met betrekking tot het niet aanduiden van verzoekster om een vorming van kandidaat aanvullingsofficier (sessie 1994) te volgen (A. 61.990/X-4783).

1.30. Op 1 maart 1995 dient verzoekster een nieuw verzoekschrift tot nietigverklaring, een nieuw verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een nieuw verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom in (A. 62.558/X-4953).

1.31. Bij arrest nr. 52.975, van 18 april 1995, verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing (artikel 1) de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom (artikel 2) in de zaak A. 61.990/X-4783.

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat in het belang van een goede rechtsbedeling de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom tezamen zullen worden behandeld en afgedaan;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering de schorsing.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid zowel ratione temporis, personae en materiae van de vordering tot schorsing betwist; dat er slechts reden is om over deze excepties uitspraak te doen indien zou blijken dat aan de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is vol-

daan; dat dit laatste echter ten dezen niet het geval is, zoals verder blijken zal;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster als eerste middel aanvoert, eerste onderdeel, machtsoverschrijding, tweede onderdeel, schending van artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, derde onderdeel, schending van artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 en van artikel 6, 2°, van het koninklijk besluit van 29 maart 1993 die, voor de vergelijkende examens van de sessie van het jaar 1993, het aantal Nederlandstalige beroepsonderofficieren bepalen die kunnen opgenomen worden als aanvullings-officier, vierde onderdeel, schending van artikel 40bis, § 1, en 40ter van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader; dat zij ter zake stelt :

"1.a. Art 40 bis § 1 en ter van de wet van 27 december 1961 houdende het statuut van de onderofficieren van het actief kader bepalen :

Kan op zijn aanvraag, door de Minister van Landsverdediging als kandidaat-aanvullings-officier worden aanvaard, de beroepsonderofficier die de volgende voorwaarden vervult :

- 1° voldaan hebben bij het examen van overgang naar de graad van eerste sergeant-majoor;
- 2° gunstig beoordeeld worden door zijn hiërarchische chefs;
- 3° de voor de staat van officier onmisbare morele hoedanigheden bezitten;
- 4° de leeftijdsvoorwaarden vervullen, die de Koning kan bepalen;
- 5° voldaan hebben aan de grondige kennis van de Franse of Nederlandse taal, zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, gewijzigd bij de wetten van 30 juli 1955 en 13 november 1974;
- 6° voldaan hebben aan het examen over de wezenlijke kennis van de andere taal, overeenkomstig artikelen 3 en 4 van dezelfde wet;
- 7° nuttig gerangschikt zijn met het oog op het begeven van het aantal plaatsen dat overeenkomstig artikel 40 ter wordt vastgesteld, volgens de regels die de Koning bepaalt (artikel 40 bis § 1).

Ieder jaar stelt de Koning het aantal beroeps-onderofficieren vast dat in het kader van de aanvullingsofficieren kan worden opgenomen.

Dit aantal wordt bepaald per officierenkorps van elk der krijgsmachtdelen en van de medische dienst (artikel 40 ter).

- b. Het Art 6.2. van het K.B. van 29 maart 1993, retroactief gewijzigd bij het Art 2 van het K.B. van 26 september 1994 (B.S., 8 november 1994) luidt expliciet : 'twee plaatsen : Zeemacht Korps technici voor kandidaten die voldaan hebben aan het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, op basis van het Art. 2 van de wet van 30 juli 1938'.
 - c. Art. 2 alinea 5 van de wet van 30 juli 1938 luidt : 'Voor het eerste (examen over de grondige kennis) is een uitsluitingscijfer dat gelijk is aan de helft van het maximum der punten (...)'
2. Uit het resultaat der kandidaten (Bijlage G), evenals uit het arrest van de Raad van State 46.722 van 29 maart 1994 passus 1.8, blijkt wat het taalexamen betreft :

	Eerste taal/30
JOURET, A.	14,25
HOLLEVOET, K.	18,50
MERVEILLE, P.	14,50
DEBRUYKER, J.	18,00
VANDECASTEELE, S.	11,25
VANHOORNEWEDER, C.	15,00
VAN ACKEN, P.	12,75

3. Bijgevolg voldoen de kandidaten JOURET, MERVEILLE, VAN ACKEN en VANDECASTEELE niet aan alle wettelijke statutaire voorwaarden. Ze kunnen onmogelijkerwijze door de Minister aanvaard worden, op gevare af Art. 2 van de wet van 30 juli 1938 te schenden. Immers, de helft van het maximum der punten is een expliciet wettelijk uitsluitingscijfer. Bijgevolg hebben ze dus ook niet voldaan aan de grondige kennis van de Nederlandse taal, zoals logischerwijze ook vereist door het K.B. van 29 maart 1993 en het KB van 26 september 1994.
4. Verzoeksters kandidatuur voor de sessie 1993 werd tot driemaal toe 'ZEER GOED' geadviseerd. Geen enkel negatief element is opgetreden, zoals blijkt uit de vermelding 'zonder strafblad en zonder veroordeling'. (Bijlagen F). Derhalve blijkt niet uit het dossier waarom verzoekster haar recht op de tweede plaats zou dienen af te staan.
5. De Minister is gehouden rekening te houden met alle wettelijke voorwaarden. Hij kan JOURET onmogelijkerwijze aanvaarden, omdat het onvoldoende cijfer bij het Nederlands taalexamen een wettelijk expliciet uitsluitingscijfer is.
Naar verzoeksters oordeel getuigde het dan ook van weinig behoorlijk bestuur dat het selectiecomité niet van meet af deze kandidaat uit de eindrangschikking geschrapt heeft.
Dit verwekt de indruk dat men één bepaalde kandidaat aan de Minister opdringt en dat men erop rekent dat de Minister het voorstel zomaar zal aanvaarden zonder zorgvuldig alle resultaten te lezen.

6. Na het uitvaardigen van het K.B. van 26 september 1994 houdende retroactieve wijziging van het K.B. van 29 maart 1993 geschiedde de publikatie in het Staatsblad van 8 november 1994. Er werd geen verzoekschrift tot vernietiging ingediend t.a.v. het K.B. van 26 september 1994.
De Minister heeft derhalve de plicht om - op grond van de nuttige rangschikking van het selectiecomité 1993 - de eerstvolgende kandidaat te aanvaarden, die na de Heer DEBRUYKER wettelijk in aanmerking kan genomen worden. Vermits het examen over de grondige kennis van de eerste landstaal een wettelijk uitsluitingscijfer is, moet verzoekster aanvaard worden in het raam van de sessie 1993.
7. Bijgevolg kunnen i.h.b. JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN onmogelijke wijze statutair toegelaten worden -zelfs niet na het retroactief wijzigings-K.B. van 26 september 1994 - tot de vorming van KG0 voor de sessie 1993. Zowel de wet als het uitvoerings-K.B. verzetten zich er tegen. Het middel is gegrond, des te meer daar de schending van de taalwetgeving ambtshalve door Uw Raad wordt opgeworpen (Arrest n 38.193, 4 maart 1992, LOODTS en VANDER STRAETEN).
8. Het lijkt aangewezen na te gaan hoe de verwerende partij de omschreven machtsoverschrijding tracht te verantwoorden.
9. Uit de formele motivering van 17 januari 1995 blijkt dat de verwerende partij stelt :
 - '2. De kandidaten JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN werden onweerlegbaar gedelibereerd door de jury van het taalexamen en mochten bijgevolg gerangschikt worden.
 3. Rekening houdende met de deugdelijke deliberatie en ongeacht de rechtzetting van de administratieve fout waarvan sprake hierboven blijven de twee eerste geklasseerden steeds 1MR JOURET en 1MR DE BRUYKER. De opengestelde plaatsen werden bijgevolg rechtmatig toegewezen aan deze onderofficieren'.
10. Er weze aangestipt dat de wet geen enkele 'deliberatiebevoegdheid' toekent aan enige overheid : een onvoldoende resultaat in een taalexamen blijft eenvoudigweg een mislukking en een uitsluiting. Een mogelijke a posteriori uitgevaardigde 'deliberatiebeslissing' is dan ook behept met deze machtsoverschrijding, ongeacht of ze zou uitgaan van het

selectiecomité of van de Minister of van de Generale Staf.

Trouwens, verwerende partij deelt hoegenaamd niet mede wanneer en waar een dergelijke hypothetische deliberatie zou plaatsgegrepen hebben. De vraag rijst dus ambtshalve naar het bestaan van deze uitgevaardigde 'deliberatiebeslissing', zeker als men voor ogen houdt dat ze trouwens niet werd vastgesteld door Uw Raad op 29 maart 1994 (Arrest 46.722).

11. Het louter feit dat aan de deelnemers een attest verstrekt werd, waarin vermeld stond dat betrokkenen als 'geslaagd' verklaard werden, geeft weinig uitleg ter zake, daar het getuigschrift geen kwotering vermeldt. Het is voorts meer dan merkwaardig dat JSP-A/C verwijst naar de beslissing die zou getroffen zijn door de 'jury van het taal-examen' nopens de deliberatie, terwijl een dokument dat het eventueel slagen van de kandidaten meedeelt, door JSP-A/C zelf is opgesteld. De hoofding van de bijlage draagt de vermelding 'Divisie personeel-Sectie Administratie' nr JSP-A/C ALIM O-P (...).
12. De redenering van verwerende partij is trouwens hoe dan ook niet correct. Immers indien VANDECASTEELE en JOURET werkelijk gedelibereerd waren, en wettelijk konden geweest zijn, dan zouden de resultaten de volgende zijn :

	Eerste taal/30	ANCIËNNITEIT Datum /10		WAARDE /60	TOTAAL /100	K
JOURET, A.	15,00	010682	4	50,25	69,25	3
HOLLEVOET, K.	18,50	280278	10	35,41	63,91	7
MERVEILLE, P.	15,00	210779	10	40,83	65,83	4
DEBRUYKER, J.	18,00	020281	4(*)	46,00	68,00(*)	2
VANDECASTEELE, S.	15,00	270381	6	48,30	69,30	1
VAN HOORNEWEDER, C.	15,00	200779	10	40,50	65,50	6
VAN ACKEN, P.	15,00	010975	10	40,76	65,76	5

(*)Rekening houdende met het arrest 46.722 van Uw Raad. Twee punten te veel voor anciënniteit.

Derhalve diende VANDECASTEELE weerhouden te worden en niet JOURET. DEBRUYKER zou dan tweede zijn. De officiële rechtvaardiging faalt dus.

13. Het middel is derhalve in al zijn onderdelen gegrond";

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

- "(a) Op 26 juli 1993 (zie stuk 19, Bijlage A, p. 2) nam de jury van het taalexamen ('examencommissie voor de literaire proeven' - zie stuk 19, Bijlage B, punt 1) de beslissing tot deliberatie met behoud van de punten van de kandidaten die minstens 7,5/20 scoorden (zie stuk 18, aantekening 'R après délibéré réussi après deliberation')). Deze kandidaten kunnen bijgevolg niet anders dan als definitief en ondubbelzinnig geslaagd beschouwd worden. De door verzoekster geciteerde kandidaten JOURET, MERVEILLE, VAN ACKEN, en VANDECASTEELE werden dus gedelibereerd met behoud van hun punten voor wat de klassering betreft (Stuk 18). Verwerende partij is de mening toegedaan dat het feit dat de punten niet aangepast werden getuigt van een 'goed bestuur' vanwege de jury rekening houdende met het feit dat de bekomen resultaten meetellen bij het opmaken van het klassement van de kandidaten (in casu het klassement van de kandidaten overgang B00-G0). Inderdaad, de gedelibereerden zonder meer 50 % der punten geven zou onrechtvaardig geweest zijn t.o.v. de geslaagden die minstens de helft van de punten bekwamen (zie hierna). Het selectiecomité heeft bijgevolg, bij het opmaken van de klassering, getrouw rekening gehouden met de door de jury van het taal-examen vastgelegde en definitieve resultaten (gekwoteerd op 20) door deze te herleiden naar 30 punten (stuk 6).
- (b) Verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoekster geen belang heeft bij het door haar aangevoerde middel dat er op neerkomt dat de jury van het taalexamen een vormvoorschift, namelijk het toekennen van 50 % der punten aan de gedelibereerden om formeel en ten overvloede aan te tonen dat ze na deliberatie geslaagd zijn, niet heeft nageleefd. Inderdaad, in de hypothese dat de jury van het taalexamen het geslaagd zijn van de gedelibereerde kandidaten zou vertaald hebben met het oog op de klassering in een kwotering van 10/20, zouden deze kandidaten (in casu JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN) punten bijgekregen hebben niet enkel de kandidaten overgang B00-G0, doch ook de kandidaat-beroepsofficieren JOURET : + 0,5, MERVEILLE : + 0,3333, VAN ACKEN : + 1,5, VANDECASTEELE : + 2,5 die zouden overgenomen zijn geworden

door het selectiecomité bij het opstellen van de rangschikking.

Een eventuele annulatie van de beslissing van de jury van het taalexamen wegens de formaliteit van het, na de beslissing tot slagen, niet toekennen van 50 % aan de gedelibereerden die in elk geval geslaagd zijn, kan geen enkel nut opleveren aan verzoekster die haar positie in het klassement van het selectiecomité zou zien verslechteren.

Verzoekster zou dan in een volgende fase (na aanpassing van de cijfers naar 50 %) kunnen beweren dat de kandidaten JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN positief gediscrimineerd zouden zijn t.o.v. verzoekster van wie het resultaat voor het taalexamen onveranderd zou blijven.

Verzoekster geeft de verslechtering van haar klassering (verslechtering welke trouwens niet relevant is gezien zij zich in beide hypothesen niet batig rangschikt voor de bijkomend geopende plaats) zelf toe op p.11 van haar verzoekschrift waar zij een klassement opmaakt in de hypothese dat de 'gedelibereerden' (JOURET, MERVEILLE, VANDECASTEELE en VAN ACKEN) punten zouden bijgekregen hebben voor 'eerste taal' : verzoekster rangschikt zich in deze hypothese als zesde, daar waar zij in werkelijkheid door het selectiecomité als vierde werd geklasseerd. (stuk 6)

Verzoekster heeft dan ook geen belang bij het innroepen van het middel dat er in essentie op neerkomt dat een vormvoorschrift werd geschonden.

Bovendien dient ten overvloede vastgesteld te worden dat de beslissing van de jury van het taalexamen (stuk 18) (deliberatie met behoud van punten) en de overname van deze beslissing door het selectiecomité reeds definitief zijn geworden ten aanzien van verzoekster (verzoekster heeft nagelaten om de beslissing van de deliberatie van de jury van het taalexamen en de beslissing van het selectiecomité tot klassering van de 'gedelibereerden' tijdig aan te vechten (zie bespreking van de ontvankelijkheid 'ratione temporis' - punt 1 hiervoor)) en ten aanzien van de 'gedelibereerden' die er rechten kunnen uit putten, namelijk hun klassering door het selectiecomité.

...";

4.1.3.1. Overwegende dat het middel betrekking heeft op de tweede en de derde bestreden beslissing; dat dit blijkt uit punt 3 van verzoeksters betoog, dat

betrekking heeft op de deliberatie van de kandidaten A. JOURET, P. MERVEILLE, S. VANDECASTEELE en P. VAN ACKEN over de grondige kennis van de Nederlandse taal (derde bestreden beslissing), en punt 5 van het betoog van verzoekster, dat betrekking heeft op de aanvaarding van A. JOURET als kandidaat aanvullingsofficier (tweede bestreden beslissing);

4.1.3.2. Overwegende dat aan de kandidaten A. JOURET, P. MERVEILLE, S. VANDECASTEELE en P. VAN ACKEN door de jury van het taalexamen "grondige kennis van de Nederlandse taal" respectievelijk de volgende punten werden toegekend : A. JOURET : 9,5000/20; P. MERVEILLE : 9,6667/20; S. VANDECASTEELE : 7,5000/20 en P. VAN ACKEN : 8,5000/20; dat deze vier kandidaten dan ook niet geslaagd lijken te zijn in het genoemde taalexamen; dat uit artikel 2, vierde en vijfde lid, van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, blijkt dat voor het examen over de grondige kennis der taal de helft van het maximum der punten een "uitsluitingscijfer" is; dat, aangezien zij deze helft der punten niet hebben behaald zij niet geslaagd lijken te zijn voor het taalexamen;

4.1.3.3. Overwegende dat in de nota met opmerkingen van de verwerende partij gesteld wordt dat op 26 juli 1993 door de jury van het taalexamen ("examencommissie voor de literaire proeven") een beslissing is genomen tot "deliberatie met behoud van de punten van de kandidaten die minstens 7,5/20 scoorden"; dat in de rand van de puntenlijst, onder meer, voor de genoemde vier kandidaten genoteerd wordt : "R après délibé"; dat dit, volgens de verklaring van de verwerende partij, betekent, "réussi après délibération"; dat niet precies blijkt wie deze vermelding op de puntenlijst heeft toegevoegd en wanneer dit gebeurd is; dat het niet uitgesloten is dat deze toevoeging, waaruit de deliberatie over de vier genoemde kandidaten zou moeten

blijken, op 26 juli 1993 is genoteerd na een beslissing door de "examencommissie voor de literaire proeven"; dat uit een nota van 7 mei 1993 blijkt dat op maandag 26 juli 1993 om 9 uur een "einddeliberatie" was gepland; dat noch artikel 2, noch enige andere bepaling van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, uitdrukkelijk en formeel voorzien in een mogelijkheid tot deliberatie, al dan niet met behoud van punten; dat artikel 2, vijfde lid, van deze taalwet bepaalt dat voor het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal de helft van het maximum der punten een "uitsluitingscijfer" is; dat dit betekent dat de kandidaat die niet de helft van de punten heeft behaald, mislukt is voor het bedoelde examen en uiteraard niet voldaan heeft; dat artikel 40 bis, § 1, 5°, van de wet van 27 december 1961 houdende het statuut van de onder-officieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, bepaalt dat een beroepsonderofficier, op zijn aanvraag, door de Minister van Landsverdediging aanvaard kan worden als kandidaat-aanvullingsofficier wanneer hij, onder meer, "voldaan (heeft) bij het examen over de grondige kennis van de Franse of van de Nederlandse taal, zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 (...)" ; dat kandidaten die niet de helft der punten hebben behaald, en aldus een "uitsluitingscijfer" hebben bekomen, niet "voldaan" hebben aan het taalexamen, zoals vereist door artikel 40 bis, § 1, 5°, van de wet van 27 december 1961; dat artikel 40 bis, § 1, 5°, van de wet van 27 december 1961 geschonden lijkt te zijn; dat het administratief dossier, zoals het door de verwerende partij werd neergelegd, geen stukken bevat waaruit met zekerheid kan afgeleid worden dat de kandidaten A. JOURET, P. MERVEILLE, S. VANDECASTEELE en P. VAN ACKEN "voldaan" hebben voor het taalexamen; dat verzoekster daarentegen bij haar verzoekschrift een nota van 10 augustus 1993 van de Divisie Personeel van de Generale Staf voegt waaruit onmiskenbaar blijkt dat haar

werd medegedeeld dat zij "geslaagd" is voor het vergelijkend examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal;

4.1.3.4. Overwegende dat verzoekster er belang bij heeft dat de Raad van State vaststelt dat de vier genoemde kandidaten niet voldaan hebben voor het bedoelde taalexamen; dat in dat geval deze kandidaten immers door de Minister van Landsverdediging niet zouden kunnen worden aanvaard als kandidaat-aanvullingsofficier, en verzoekster wel zou kunnen worden aanvaard als kandidaat-aanvullingsofficier indien zij in nuttige orde gerangschikt is;

4.1.3.5. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat de vier genoemde kandidaten "niet anders dan als definitief en ondubbelzinnig geslaagd (kunnen) beschouwd worden" en dat de "beslissing van de jury voor het taalexamen (deliberatie met behoud van punten) en de overname van deze beslissing door het selectiecomité reeds definitief zijn ten aanzien van verzoekster en ten aanzien van de 'gedelibereerden' die er rechten kunnen uit putten"; dat derhalve de vraag rijst of verzoekster de onwettigheid die erin bestaat dat de vier genoemde kandidaten ten onrechte worden beschouwd als "voldaan" te hebben bij het examen over de grondige kennis van de Nederlandse taal, in haar verzoekschrift van 1 maart 1995 ontvankelijk kan aanvoeren; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 14 november 1994 bij het indienen van haar "aanvraag tot aanduiding als kandidaat GO (sessie 1993)" stelt dat artikel 2 van de wet van 30 juli 1938 "geen deliberatie (voorziet) zoals ze werd uitgevoerd door de Koninklijk Militaire School (KMS) waardoor er vier extra kandidaten voor het selectiecomité verschenen"; dat hieruit blijkt dat verzoekster op dat ogenblik reeds kennis had van het feit dat de kandidaten A. JOURET, P. MERVEILLE, S. VANDECASTEELE en P. VAN ACKEN door de jury gedelibe-

reerd waren; dat verzoekster in haar vordering tot schorsing van 1 maart 1995 dan ook niet meer ontvankelijk de onrechtmatigheid van de deliberatiebeslissing kan aanvoeren; dat verzoeksters eerste middel niet ernstig is;

4.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert, eerste onderdeel, machtsoverschrijding en tweede onderdeel, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij ter zake stelt :

"1. De punten behaald voor de sessie 1991, waren de volgende :

	Eerste taal	Anciënniteit	Waarde	TOTAAL
VANDEVELDE	17,25/30	8/10	45,33/60	70,58/100
VANHOORNEWEDER	18,12/30	6/10	46,00/60	70,12/100

2. De punten behaald voor de sessie 1993, waren de volgende : (Bijlage G)

	Eerste taal	Anciënniteit	Waarde	TOTAAL
JOURET	14,25/30	4/10	50,25/60	68,50/100
VANHOORNEWEDER	15,00/30	10/10	40,50/60	65,50/100

Deze resultaten werden ook door de Raad van State geacteerd in het arrest nr. 46.722 van 29 maart 1994 (passus 1.8.).

3. Verzoeksters kandidatuur voor de sessie 1993 werd tot driemaal toe 'ZEER GOED' geadviseerd. Geen enkel negatief element is opgetreden, zoals blijkt uit de melding 'zonder strafblad en zonder veroordelingen'. (Bijlage F)

4.a. Het is de verzoekster vooreerst volkomen onduidelijk op basis van welke wettelijke beschikking een 'jury van het taalexamen' tot een a posteriori deliberatie is overgegaan voor de rubriek grondige kennis van de eerste landstaal. Dit duidt aan dat er in werkelijkheid een speciale, niet vermelde reglementering werd toegepast door de administratie. De

- wet voorziet immers een onherroepelijk en ondelibereerbaar uitsluitingscijfer.
- b. De aangegeven formele motivering in rechte over de andere rubrieken (vb. waarde) brengt ook geen enkele uitleg ter zake. Er werd tevens geen andere toegepaste reglementering bekend gemaakt. Er werd m.a.w. geen enkele serieuze uitleg verschaft, hoewel de behaalde totaalcijfers wiskundig zeer nauwkeurig zijn. Tevens wordt verzoekster bv. in de volstrekte onmogelijkheid gesteld om na te gaan of de werkelijk toegepaste vertrouwelijke reglementering voorafgaandelijk aan het advies van de Raad van State en van de Commissie van Advies voor het Militair Personeel zou zijn voorgelegd geweest en tevens zou zijn gepubliceerd geweest. Ze wordt aldus in de onmogelijkheid gesteld andere middelen aan te voeren en te staven.
 - c. Bovendien is verzoekster niet alleen in het ongewisse wat haar eigen punten betreft, maar wordt zij tevens niet in kennis gesteld hoe de kwoteringen door de medekandidaten behaald werden. Dit wil zeggen dat noch verzoekster, noch de medekandidaten bij machte zijn het behaalde resultaat aan de wet te toetsen. Zij zijn aldus verstoken om enig bezwaar terzake kenbaar te maken.
5. JSP/A-C verwijst weliswaar in zijn formele motivering naar het KB van 25 Okt. 63, Art 91 §§ 2 t.e.m. 7. Paragraaf 2 van dit KB zegt het volgende :
- 'Voor het opmaken van de in § 1 bedoelde rangschikking, houdt het comité rekening met :
- 1. de dienstanciënniteit;
 - 2. de waarde van de kandidaat;
 - 3. de uitslag van het examen over de taalkennis bedoeld in artikel 40 bis, § 1, 5 van de wet van 27 december 1961
- In de verdere formele motivering wordt over het taalexamen alsook over de punten toegekend voor dienstanciënniteit gesproken. Verzoekster wordt evenwel in het ongewisse gelaten waarom ze slechts 40,50 punten op 60 kreeg voor de rubriek 'waarde van de kandidaat'.
- Verzoekster nam reeds deel aan de overgangsproeven in 1991 en kreeg toen een betere waarde op deze rubriek, namelijk 46 op 60. Deze spectaculaire vermindering van 46 naar 40,50 lijkt niet aannemelijk, in zoverre dat ze nogmaals driemaal 'ZEER GOED' verkreeg op haar persoonlijkheidsnota, en sedert 1991 geen straffen of veroordelingen op liep, hetgeen trouwens blijkt uit de constante vermeldingen 'zonder strafblad', 'zonder veroordeling'.
- (Bijl L)

6. Het is niet onbelangrijk aan te stippen dat verzoekster geen enkele inzage verkregen heeft in de dossiers van de andere kandidaten. Aldus kan de verzoekster zich niet uitspreken over diploma's, bijzondere vermelding of eventueel niet statutaire cursussen die de andere kandidaten bezitten en waardoor hun intrinsieke waarde eventueel hoger zou kunnen zijn dan deze van verzoekster. Verzoekster daarentegen is in het bezit van een diploma A2 sociale en militaire wetenschappen, alsook van het maturiteitsdiploma dat toegang verleent aan het hoger onderwijs. Bovendien werd aan verzoekster de 'Prijs van de Minister van Landsverdediging' toegekend. Sinds haar omscholing tot onderofficier programmeur heeft verzoekster geen enkele mogelijkheid links laten liggen om zich constant bij te scholen in de nieuwste technische ontwikkelingen in het domein van de informatica.
- De vraag rijst ambtshalve of JOURET eveneens zo'n uitzonderlijke prijs behaald heeft en of hij ook in het bezit is van dergelijke diploma's en getuigschriften.
7. Ongetwijfeld zal verwerende partij aanvoeren dat verzoekster via het recent kort geding G/A 61.990/X ... wel iets meer vernomen heeft. Immers, in dit geschil m.b.t. de sessie 1994 deelt verwerende partij de punten van verzoekster mede voor de sessie 1993 (Nota opmerkingen, p. 18). Beter gezegd, ... poogt mede te delen! Immers, in voetnoot geeft de verwerende partij zelf toe dat ze blijkbaar niet bij machte is verzoeksters punten gewoonweg te citeren, laat staan te verantwoorden. Ze stelt immers : 'Deze punten konden tot op heden nog niet verstrekt worden'.
- Het middel is dus kennelijk gegrond. Hoe zou verzoekster een motivering kunnen raden, die de Generale Staf heden zelf niet kan aanbren- gen of verantwoorden voor de Raad van State?
8. De aangegeven formele motivering is dus ken- nelijk niet deugdelijk. Alleen de neerlegging van een volledig administratief dossier dank- zij een gerechtelijke procedure kan dit euvel a posteriori verhelpen. Dit is nooit de be- doeling geweest van de wetgever van 29 juli 1991, vermits hij precies dergelijke netelige situaties wou voorkomen. In arrest 44.576 (WOLTERS) heeft Uw Raad een analoge machts- overschrijding weerhouden";

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"(1) Algemeen

Verzoekster roept in :

- Machtsoverschrijding.
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij stelt dat :

- (a) niet werd gemotiveerd op welke juridische basis bepaalde kandidaten werden gedelibereerd voor 'eerste taal';
- (b) niet werd gemotiveerd hoe het selectiecomité tot de resultaten van stuk 6 is gekomen;
- (c) niet werd gemotiveerd waarom zij in 1993 minder punten bekwam voor 'waarde' dan in 1991;
- (d) zij niet kan weten of de toegepaste 'reglementering' ter advies werd voorgelegd aan de Raad van State en aan de Commissie van Advies voor het Militair Personeel en gepubliceerd werd;
- (e) ambtshalve de vraag rijst of kandidaat JOURET, in vergelijking met verzoekster, eveneens bepaalde 'diploma's en getuigeschriften' kan voorleggen.

(2) De motivering van de juridische basis voor de deliberatie

Met betrekking tot het argument van verzoekster dat op generlei wijze wordt verklaard op welke juridische basis bepaalde kandidaten werden gedelibereerd, dient vastgesteld te worden dat de handelwijze van de jury van het taalexamen haar werd medegedeeld :

- bij de formulering van het negatieve advies van de Staf van de zeemacht ter gelegenheid van haar 'aanvraag tot aanduiding als kandidaat aanvullingsofficier' (stuk 14, Bijlage B)
- bij de kennisgeving van de beslissing bij middel van de loutere uitvoeringsakte van de Divisie Personeel m.b.t. haar aanvraag (stuk 14, Bijlage D).

Haar argument faalt dan ook ten gronde.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat verzoekster in haar verzoekschrift inhoudelijk kritiek levert op de motieven en deze zodoende kent, zodat het hypothetische niet naleven van de motiveringsverplichting haar geenszins nadeel heeft berokkend en dus niet tot een schorsing (en annulatie) kan leiden (HALLUENT, nr. 40.442, van 22 september 1992; VERSCHAFFEL, nr. 40.989, van 10 november 1992).

(3) De totstandkoming van de resultaten in de schoot van het selectiecomité.

- (a) M.b.t. het argument dat verzoekster niet zou weten hoe het selectiecomité tot de resultaten (stuk 6) is gekomen moet vastgesteld worden dat dit, overeenkomstig artikel 91, § 2, van het koninklijk besluit van

25 oktober 1963 gebeurde rekening houdende met de factoren

- dienstanciënniteit (gekwoteerd op 10 punten overeenkomstig § 4);
- waarde van de kandidaat (overeenkomstig § 5 gekwoteerd op 60 punten op grond van de uitgebrachte adviezen bij de kandidatuurstelling en de inhoud van het persoonlijk dossier);
- uitslag van het examen Nederlands (gekwoteerd op 30 punten overeenkomstig § 6).

Met stuk 14, Bijlage D werd haar expliciet medegedeeld dat het artikel 91, § 2, t.e.m. 7 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 van toepassing was. Zij verwijst er trouwens zelf naar in haar verzoekschrift, p. 13, punt 5.

- (b) Verzoeksters kritiek lijkt zich dan ook toe te spitsen op de kwotering voor de rubriek 'waarde' (op 60 punten) die niet nader verduidelijkt werd.

Verwerende partij is de mening toegedaan dat het selectiecomité bij het toekennen van de punten voor 'waarde' over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. Het selectiecomité heeft overeenkomstig artikel 91, § 2 en § 5, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 kennis genomen van alle nuttige en noodzakelijke informatie betreffende de kandidaten die zich in de kandidatuurstelling (model B) en de persoonlijke dossiers bevond.

Het comité heeft dus zeker niet op een willekeurige manier gehandeld. Het heeft integendeel zijn beoordelingswijze geobjectiveerd door de rangschikking van de kandidaten op een gekwantificeerde wijze te bepalen (zie ook de auditoraatsverslagen Nr A/A. 55.116/X-2556, van 25 januari 1994, p. 11 en Nr A/A 61.990/X-4783, van 23 februari 1995, p. 22).

Om de Raad van State toe te laten haar marginale toetsing uit te oefenen, detailleert verwerende partij hierna de door het selectiecomité in 1993 toegepaste regel m.b.t. het bepalen van de 'waarde' van de kandidaten en past deze regel in casu toe op verzoekster en op eerste meester JOURET.

De 'waarde' van verzoekster werd in 1993 als volgt bepaald :

- 'advies oversten' bij 16/20 ('zeer goed')
kandidatuurstelling

- 'persoonlijkheidsnota' 32/40
bij kandidatuurstelling _____

totaal 48/60

of 24/30 (A)

'De resterende 30 punten werden als volgt bepaald :

- 3 laatste signalements- /15
nota's

- geschiktheid dienst op 4/5 (stuk 6, bij-
zee lage A DOZ
(Dienst op
Zee),
code B)

- vermogen vorming te sla- /10
gen -----

dus 16,5/30 (B)

Totaal (A) + (B) = 40,5/60

Voor eerste meester JOURET was dit : (stuk 22)

- 'advies oversten' (op 16/20 ('zeer goed')
model B)

- 'persoonlijkheidsnota' bij 36/40
kandidatuurstelling _____

totaal 52/60

of 26/30 (A)

De resterende 30 punten :

- 3 laatste persoonlijk- 9,25/15
heidsnota's

- geschiktheid dienst op 5 /5
zee

- vermogen vorming te sla- 10 /10
gen -----

totaal 24,25/30 (B)

Totaal (A) + (B) = 50,25/60

Uit niets blijkt dat het selectiecomité in 1993 een 'kennelijk onredelijke beslissing genomen heeft' t.a.v. verzoekster.

(4) Vergelijking punten 1993 en 1991

Daar waar verzoekster stelt dat niet gemotiveerd werd waarom haar 'waarde' van 46/60 in 1991 (stuk 24) daalde naar 40,5/60 in 1993 wenst verwerende partij aan te stippen dat het selectiecomité 1993 zeker niet moest verwijzen naar de uitslagen van 1991, gezien dit comité autonoom optrad voor de overgang B00-G0 in 1993.

Ook de wet van 29 juli 1991 eist niet dat dit 'vergelijkend' aspect door het selectiecomité 'uitdrukkelijk' en 'afdoende' wordt gemotiveerd. (Zie ook auditoraatsverslag Nr. A/A 51.990/X-4783, p. 22).

(5) Vermelding advies Raad van State van CAMP en publicatie

Verzoekster haalt het argument aan dat niet vermeldt werd of het advies van de Raad van State en van de Commissie van Advies voor het Militair Personeel (CAMP) gevraagd werd m.b.t. de door het selectiecomité gehanteerde regel, en dat de publicatie ervan eveneens niet vermeld werd. Verwerende partij wenst aan te stippen dat er in het kader van de wet van 29 juli 1991 geen verplichting bestaat om dit te vermelden.

Er bestaat trouwens geen 'reglementering' in de zin van een (geschreven) richtlijn, zodat de Raad van State of de CAMP niet geraadpleegd konden worden of werden. Er is bijgevolg evenmin sprake van een 'publicatie'. (Zie ook auditoraatsverslag Nr. A/A 61.990/X-4783, p. 21-22)";

4.2.3. Overwegende dat het tweede middel betrekking heeft op de formele motivering van de beslissing van het selectiecomité van 15 oktober 1993; dat deze beslissing niet ontvankelijk wordt bestreden, aangezien het verzoekschrift ten aanzien van deze beslissing buiten de beroepstermijn van zestig dagen ingediend is; dat voor zover het middel betrekking heeft op de beslissing van 15 oktober 1993 het middel niet ontvankelijk is en derhalve niet ernstig is;

4.3. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de eerste, cumulatieve

voorwaarde, vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat de vordering tot schorsing derhalve dient te worden verworpen;

5. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom.

5.1. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing, de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom impliceert,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juli 1900 vijfennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.